

ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนรู้ของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

The Relationship between Internal Supervision of School Administrators and
Teachers' Learning Management at the Schools under Narathiwat Primary
Educational Service Area Office 2

กาญจนาพร รักวงศ์¹ ศิลป์ชัย สุวรรณมณี²
Kanjanaponr Rakwong, Sinchai Suwanmanee

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครู และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนรู้ของครู โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 327 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา และการจัดการเรียนรู้ของครู โดยเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองและผ่านระบบ Google form จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งไปจำนวน 327 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 327 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการพัฒนาหลักสูตร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน 2) การจัดการเรียนรู้ของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) การนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการเรียนรู้ของครูทั้งโดยภาพรวมและรายด้านในระดับสูง ($r = .848^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ (Keywords) : การนิเทศภายใน; ผู้บริหารสถานศึกษา; การจัดการเรียนรู้ของครู

Abstract

The objectives of this research were to: (1) study the internal supervision of school administrators, (2) study teachers' learning management, and (3) examine the relationship between the internal supervision of school administrators and teachers' learning management. This study employed a survey research design. The sample consisted of 327

Received: 2025-11-07 Revised: 2025-11-29 Accepted: 2025-12-03

¹ นิสิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ Graduate Program in Educational Administration, Faculty of Education, Thaksin University, Thailand.

E-mail: 6719970008@tsu.ac.th

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ Lecturer of Educational Administration, Faculty of Education, Thaksin University, Thailand.

E-mail: sinchai@tsu.ac.th

teachers under the Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2 in the academic year 2025. The research instruments consisted of a questionnaire on internal supervision for the school administrators and a questionnaire on teachers' learning management. Data were collected both in person and via Google Forms. A total of 327 questionnaires were distributed and all were returned, representing a 100% response rate. The data were analyzed using mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient.

The research findings revealed that (1) teachers' opinions toward the internal supervision for the school administrators were at a high level overall, with the highest mean in curriculum development and the lowest in the classroom action research; (2) the teachers' learning management was also rated at a high level, with the highest mean in learning media development and the lowest in learning activity organization; and (3) their internal supervision had a highly positive correlation with teachers' learning management both overall and in each aspect ($r = .848^{**}$), with statistical significance at the .01 level.

Keywords: Internal Supervision; School Administrators; Teachers' Learning Management

บทนำ (Introduction)

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้การปฏิรูประบบการศึกษาประสบผลสำเร็จ และนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษาให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม การนิเทศภายในสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการทำงานของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อย่างไรก็ตาม คุณภาพการศึกษาของประเทศไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำกว่ามาตรฐาน รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้มีสมรรถนะรองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการนิเทศภายในสถานศึกษามีความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาไว้ 4 ประการ ได้แก่ 1) พัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ 2) พัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะและสมรรถนะที่เหมาะสม 3) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรม และมีความสามัคคี เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) นำประเทศก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม นอกจากนี้ ยังได้กำหนดเป้าหมายหลัก 2 ด้าน คือ 1) เป้าหมายด้านผู้เรียน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) และ 2) เป้าหมายด้านการจัดการศึกษา 5 ประการ ได้แก่ การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง การได้รับบริการการศึกษาที่เท่าเทียม การพัฒนาผู้เรียนเต็มศักยภาพ การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการจัดการศึกษาที่รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 1-179)

สภาพการจัดการศึกษาปัจจุบันของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหลายแห่งยังประสบปัญหาการนิเทศภายในที่ขาดความต่อเนื่องและเอกภาพ ไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ ส่งผลให้การพัฒนาผู้เรียนไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดแนวทางการนิเทศแบบบูรณาการ โดยใช้พื้นที่และห้องเรียนเป็นฐาน ภายใต้นโยบาย “ปีทองแห่งการนิเทศภายในห้องเรียน” เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายประเทศไทย 4.0 (อนงคณาณ เคนโพธิ์, 2562: 1-7)

การนิเทศการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน นอกจากนี้ การนิเทศที่มีประสิทธิภาพยังช่วยส่งเสริมศักยภาพครูให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารกับครู ตลอดจนเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน ทั้งนี้ การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาภายในสถานศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นการให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และชี้แนะ เพื่อแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แก่บุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม อันนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ และที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของนักเรียน โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายภายในองค์กร (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2566: 237-267)

การจัดการเรียนรู้ของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดคุณภาพผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เพื่อพัฒนาให้เกิดการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพ ครูจึงมีบทบาทในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ซึ่งการสนับสนุนจากผู้เรียนจะช่วยยกระดับศักยภาพของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้จึงเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การทำงานกลุ่ม และการใช้สื่อหรือเครื่องมือทางเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาอย่างรอบด้าน (Brophy, J., 2002, อ้างถึงใน วลิตา อุ่นเรือน, 2563: 1-5)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 อยู่ภายใต้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้นในพื้นที่ที่มีประชากรร้อยละ 85 นับถือศาสนาอิสลาม และใช้ภาษามลายูควบคู่กับภาษาไทย ส่งผลให้บริบททางวัฒนธรรมและภาษามีความหลากหลาย สำนักงานฯ จึงมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างโอกาสทางการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม อย่างไรก็ตาม จากรายงานผลการนิเทศภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 พบประเด็นที่ต้องพัฒนา ได้แก่ ความพร้อมด้านกายภาพ การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหลัก โรงเรียนขนาดเล็ก การประเมินผลสัมฤทธิ์ และการใช้ตัวชี้วัดเพื่อออกแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ปัญหาเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายทางการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2, 2567: 14-42)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนรู้ของครู ในเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2 เนื่องจากการนิเทศภายในเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพผู้เรียนและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน การศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาของผู้บริหาร เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิผลและสอดคล้องกับเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2
2. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2

สมมติฐานของการวิจัย (Research Hypothesis)

การนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการเรียนรู้ของครู

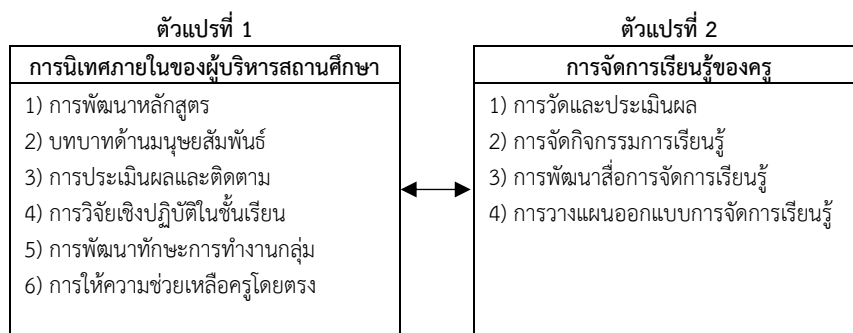
วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาจากเอกสารงานวิชาการ ได้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) บทบาทด้านมนุษยสัมพันธ์ 3) การประเมินผลและติดตาม 4) การวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน 5) การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม และ 6) การให้ความช่วยเหลือครูโดยตรง โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาองค์ประกอบที่มีความสอดคล้องและครอบคลุมกับแนวคิดและมีความถี่ร้อยละ 35 ขึ้นไป เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ของครูจากเอกสารงานวิชาการ ได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การวัดและประเมินผล 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ และ 4) การวางแผนออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาองค์ประกอบที่มีความสอดคล้องและ ครอบคลุมกับแนวคิดและมีความถี่ร้อยละ 50 เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (ที่มา : ผู้วิจัย)

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2,153 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 327 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ (Krejcie and Morgan, 1970: 607–610) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของสถานศึกษา จากนั้นสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการการวิจัยในปีการศึกษา 2568 ระหว่างเดือน พฤษภาคม-ตุลาคม พ.ศ. 2568

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ จำแนกเป็น เพศ อายุ ภูมิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน สังกัดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนค่า (Rating Scale) ของ Likerts Scale ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร 6 ข้อ ด้านบทบาทด้านมนุษยสัมพันธ์ 6 ข้อ ด้านการประเมินผลและติดตาม 6 ข้อ ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน 6 ข้อ ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม 6 ข้อ และ ด้านการให้ความช่วยเหลือครูโดยตรง 6 ข้อ รวม 36 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับระดับการจัดการเรียนรู้ของครู มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert ประกอบด้วย ด้านการวัดและประเมินผล 6 ข้อ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ข้อ ด้านการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ 6 ข้อ และด้านการวางแผนออกแบบการจัดการเรียนรู้ 6 ข้อ รวม 24 ข้อ

2.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้จากการไปทดลองใช้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดย คำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ (Cronbach, 1990) ซึ่งการสอบถามการนิเทศภายในของ

ผู้บริหารสถานศึกษา มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .983 ส่วนการสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .987

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.2 นำหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองและผ่านระบบ Google form โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างจำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งไปจำนวน 327 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 327 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.4 เมื่อรับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน วิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

4.2 วิเคราะห์ระดับการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 วิเคราะห์ระดับการจัดการเรียนการสอนของครูโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.4 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา กับการจัดการเรียนรู้ของครู โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย (Research Results)

1. การนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ บทบาทด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการศึกษาระดับการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	การนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา	n = 327		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	การพัฒนาหลักสูตร	4.4465	0.3858	มาก
2	บทบาทด้านมนุษยสัมพันธ์	4.4211	0.4312	มาก
3	การประเมินผลและติดตาม	4.4159	0.4212	มาก
4	การวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน	4.3661	0.4449	มาก

ด้าน	การนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา	n = 327		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
5	การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม	4.3982	0.4435	มาก
6	การให้ความช่วยเหลือครูโดยตรง	4.3838	0.3967	มาก
รวม		4.4064	0.3636	มาก

2. การจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ รองลงมา คือ การวางแผนออกแบบการจัดการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การจัดการเรียนการสอนของครู ในภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	การจัดการเรียนการสอนของครู	n = 327		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	การวัดและประเมินผล	4.4322	0.4331	มาก
2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.4285	0.4007	มาก
3	การพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้	4.4526	0.4206	มาก
4	การวางแผนออกแบบการจัดการเรียนรู้	4.4378	0.4112	มาก
รวม		4.4376	0.3701	มาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนการสอนของครูพบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนการสอนของครู โดยรวมและรายด้าน

การนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา (X)		การจัดการเรียนการสอนของครู (n = 327)				รวม
		การวัดและประเมินผล (Y ₁)	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Y ₂)	การพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ (Y ₃)	การวางแผนออกแบบการจัดการเรียนรู้ (Y ₄)	
1	การพัฒนาหลักสูตร (X ₁)	.605**	.698**	.630**	.651**	.728**
2	บทบาทด้านมนุษยสัมพันธ์ (X ₂)	.608**	.652**	.616**	.649**	.709**
3	การประเมินผลและติดตาม (X ₃)	.674**	.728**	.652**	.706**	.775**

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกรณีศึกษาในของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. การนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือด้านบทบาทด้านมนุษยสัมพันธ์ การประเมินผลและติดตาม และการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียนอยู่ในลำดับสุดท้าย ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากว่า วิสัยทัศน์และพันธกิจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ที่มุ่งพัฒนาผู้บริหารและครูให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ รวมถึงการดำเนินโครงการนิเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการโรงเรียนสุจริต ซึ่งส่งเสริมให้ผู้บริหารมีบทบาทในการนิเทศ ติดตาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้กระบวนการนิเทศภายในมีคุณภาพ และเกิดผลต่อการพัฒนาครูโดยตรง จึงส่งผลให้กระบวนการนิเทศภายในมีคุณภาพและมีผลต่อการพัฒนาครูโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธารทิพย์ ดำยศ (2561) และวิภาภรณ์ วิเศษวงษา (2563) ที่พบว่า การนิเทศภายในสัมพันธ์กับคุณภาพการสอนของครูอยู่ในระดับมาก ส่วนรวริสรา แป้งคุณญาติ และสมกุล ถาวร กิจ (2563: 26-38) ที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการนิเทศภายในในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการให้คำปรึกษาและการติดตามผล ซึ่งช่วยให้ครูปรับปรุงการสอนได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และสอดคล้องกับบริบทของเขตพื้นที่นราธิวาส เขต 2 ที่มุ่งเน้นให้ผู้บริหารเป็นผู้นำทางวิชาการอย่างใกล้ชิดกับครู และสอดคล้องกับรายงานของ อธิกร ทาแกง (2564) ที่รายงานว่า ผู้บริหารมีการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ครูเกิดแรงจูงใจในการพัฒนา ซึ่งตรงกับผลของการศึกษาค้นคว้าที่ด้านบทบาทด้าน

มนุษย์สัมพันธ์ในระดับสูง และส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนและอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุกัญญา ขุนโยธา (2566: 297-308) อัญญา นิมะ (2567) ภัคกร เลิศชัยวานิช (2566) และ ภคินทร์รัตน์ สมบัติวงศ์ กับศีกฤทธิ ศิลาฉาย (2567: 327-346) ที่ชี้ว่า การนิเทศภายในอย่างมีระบบช่วยเพิ่มประสิทธิภาพครูและโรงเรียนโดยรวม จึงยืนยันว่า การนิเทศภายในเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาครูและยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้อย่างชัดเจน

2. การจัดการเรียนรู้ของครูโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อยู่ในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือการวางแผนออกแบบการสอน การวัดและประเมินผล และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากว่า การที่ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ได้รับการพัฒนาผ่านโครงการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอน อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากร เช่น อุปกรณ์ ICT และสื่อการสอนที่ทันสมัย ช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชล ไชยเทพ (2566) และวิภาภรณ์ วิเศษวงษา (2563) ที่ชี้ว่า การสนับสนุนและการนิเทศจากผู้บริหารช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู และครูมีการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับการศึกษาของ สุธิกานต์ บริเอก (2564) และ วิทยา ศรีอินทร์ กับศิปชัย สุวรรณณิ (2567: 261-277) ที่พบว่า ครูผู้สอนมีการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก การนิเทศของผู้บริหารส่งผลให้ครูมีแรงจูงใจและความรับผิดชอบต่อการจัดการเรียนรู่มากขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปณณภา วรชานันท์ และทัศนะ ศรีปีตดา (2567: 158-175) และ สรลพร ถนักรอบ และจริธร นามวรรณ (2564: 25-27) ที่ระบุว่า ครูมีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก จากการพัฒนางานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศศิญาภรณ์ นิตสุข และบรรจบ บุญจันทร์ (2568: 185-197) ที่พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การบริหารแบบส่งเสริมศักยภาพครูและการนิเทศอย่างต่อเนื่อง เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = .848^{**}$) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 มีบทบาทเชิงรุกในการนิเทศภายใน โดยเน้นการนิเทศแบบร่วมพัฒนา (Collaborative Supervision) และการนิเทศแบบมีส่วนร่วม (Participatory Supervision) ซึ่งช่วยให้ครูเกิดความไว้วางใจ กล้าที่จะแลกเปลี่ยนปัญหาในการจัดการเรียนรู้ และพร้อมเปิดรับคำแนะนำจากผู้บริหารหรือคณะนิเทศ ส่งผลให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการวางแผนการสอน การใช้สื่อ และการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดารุณี บุตรพรม (2559) ที่พบว่า บทบาทการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การนิเทศภายในเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพของครูและสถานศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิรินาถ กิจขุนทด และสรรฤดี ดีปู (2568: 203-214) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = .852$) ระหว่างการนิเทศภายในกับประสิทธิภาพของสถานศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชล ไชยเทพ (2566) และนริศรา กาฬเพ็ญ กับสรรฤดี ดีปู (2567: 133-146) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารกับการ

ปฏิบัติงานและประสิทธิภาพการสอนของครูในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง และสนับสนุนข้อสรุปของการศึกษาครั้งนี้ว่า การนิเทศภายในที่มีระบบการวางแผน การสื่อสารสองทาง และการให้คำปรึกษาเชิงสร้างสรรค์ เป็นกลไกสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างยั่งยืน

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

จากผลการวิจัยพบว่า การนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ทั้งด้านการส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษา และติดตามผลอย่างเป็นระบบ ช่วยให้ครูพัฒนาทักษะการออกแบบการเรียนรู้ การใช้สื่อเทคโนโลยี และการประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ความรู้ที่ได้ชี้ให้เห็นว่าการนิเทศภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการจัดการเรียนรู้ของครู โดยเฉพาะด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านบทบาทมนุษยสัมพันธ์ และด้านการประเมินผล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพการสอน ทั้งนี้ การวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียนยังควรได้รับการส่งเสริมเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาครูให้มีความเข้มแข็งทางวิชาชีพ องค์ความรู้นี้สะท้อนว่าการนิเทศภายในที่ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม และการประเมินอย่างต่อเนื่อง จะช่วยสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันและยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรที่จะต้องจัดตั้งคลังสื่อดิจิทัลร่วม (Digital Resource Hub) ภายในเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีระบบการตรวจสอบคุณภาพ (Quality Assurance) เพื่อสนับสนุนครูในด้านการพัฒนาสื่อการสอน ซึ่งเป็นด้านที่ครูทำได้ดีที่สุดตามผลวิจัย เพื่อให้ครูเข้าถึงสื่อที่สอดคล้องกับหลักสูตรและมีประสิทธิภาพจริง ลดความซ้ำซ้อน และช่วยกระจายสื่อคุณภาพไปยังทุกโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่ขาดทรัพยากร

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรที่จะต้องจัดให้มีการประกวดหรือมอบรางวัล สำหรับ "สื่อและนวัตกรรมหลักสูตรดีเด่น" ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เพื่อเป็น แรงจูงใจ และสร้างบรรยากาศแห่งการแข่งขันทางวิชาการเชิงบวกในด้านการพัฒนาเนื้อหาและเครื่องมือการสอนให้เกิดความเป็นเลิศ

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรที่จะต้องใช้กลไกการนิเทศภายในที่เข้มแข็งนี้เป็นช่องทางหลักในการขับเคลื่อนวาระเชิงกลยุทธ์ (Strategic Agenda) ของเขตพื้นที่ เนื่องจากผลวิจัยชี้ว่า การนิเทศมีความสัมพันธ์สูงกับการจัดการเรียนรู้ และด้านที่ยังอ่อนที่สุดคือการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน ผู้บริหารควรใช้ระบบนิเทศภายในเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายที่ต้องได้รับการพัฒนาเร่งด่วน เช่น การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน หรือการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายสามารถลงสู่การปฏิบัติของครูได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรที่จะต้องทำวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลการวิจัยโดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานสูง เพื่อค้นหารูปแบบการนิเทศต้นแบบ (Best

Practice Model) ที่แท้จริง เช่น รูปแบบหรือกลไกการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลให้เกิดการจัดการเรียนรู้ของครูในระดับสูงที่สุดของ สฟป. นราธิวาส เขต 2

2.2 ควรที่จะต้องทำวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อประเมินผลของโปรแกรมการพัฒนาคูเฉพาะทาง เช่น โปรแกรมการนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Mentoring Program) หรือโปรแกรมพัฒนาทักษะวิจัยในชั้นเรียน เพื่อตรวจสอบว่าโปรแกรมเหล่านี้ช่วยเพิ่มคุณภาพการสอนและเพิ่มจำนวนงานวิจัยของครูได้จริงหรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้เติมเต็มช่องว่างที่พบในงานวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติในชั้นเรียน

เอกสารอ้างอิง (References)

- ชลล ไชยเทพ. (2566). ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ดารุณี บุตรพรหม. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการนิเทศของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 อำเภอธัญบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ธารทิพย์ ด้ายศ. (2561). การนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- นริศรา กาฬเพ็ญ สรรฤดี ตีปุ. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. วารสารวิชาการศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. 11(1): 133-146.
- ปณณภา วรชนานันท์ ทศนะ ศรีปัดดา. (2567). สภาพและแนวทางพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย. วารสาร มณีเชษฐารามวัดจอมมณี. 7(2): 158-175.
- ภคินทร์รัตน์ สมบัติวงศ์ ศักดิ์ฤทธิ์ ศิลาฉาย. (2567). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการนิเทศภายในโรงเรียนตามการรับรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น. 8(1): 327-346.
- ภัคกร เลิศชัยวานิช. (2566). การนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รวีสร่า แป้งคุณญาติ และสมกุล ถาวรกิจ. (2563). บทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1. วารสาร สังคมศึกษา มจร. 1(1): 26-38.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2566). การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาในวิถีชีวิตใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: เทมการพิมพ์.

- วลิดา อุ่นเรือน. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนักศึกษาครู. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร. สืบค้นจาก <https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3376/3/60031103.pdf> สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2568
- วิทยา ศรีอินทร์ ศิลป์ชัย สุวรรณมณี. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. วารสารการบริหารและนเทศการศึกษา. 15(3): 261-277.
- วิภาภรณ์ วิเศษวงษา. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการนิเทศภายในกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศศิญาภรณ์ นิตสุข และ บรรจบ บุญจันทร์. (2568). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4. วารสารเสียงธรรมจากมหายาน. 11(1): 185-197.
- ศิรินาถ กิจขุนทด และ สรรฤดี ดีปุ. (2568). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.). 7(2): 203-214.
- สร้อยพร ถนัทรอบ และ ธรินธร นามวรรณ. (2564). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า. 8: 25-38.
- สุกัญญา ขุนโยธา. (2566). บทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 25(3): 297-308.
- สุธิกานต์ บริเอก. (2564). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราวิวาส เขต 2. (2567). รายงานผลการดำเนินงานด้านการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีงบประมาณ 2567. นราธิวาส: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราวิวาส เขต 2.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

- อธิกร ทาแกง. (2564). การศึกษาบทบาทการนิเทศเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- อนงค์นาถ เคนโพธิ์. (2562). การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัญชนา นิเมะ. (2567). การนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ จังหวัดนราธิวาส. สารนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607-610.

